

op 22 en 23
juli 1952

Radio 4, MDR, NOS Jazzgeschiedenis 417. Ik ga nog even verder met de studio-session^F voor Clef in NYC van Count Basie and his Orchestra. De band: ③ Paul Campbell ② Wendell Culley, ④ Joe Newman en ① Reunald Jones-trompet, Henry Coker, Benny Powell en Jimmy Wilkins-trombone, Marshall Royal en Ernie Wilkins-alt, Eddie 'Lockjaw' Davis en Paul Quinichette-tenor, Charlie Fowlkes-baritonsaxofoon. Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Jimmy Lewis-bas, Gus Johnson-drums. Twee stukken van Andy Gibson, ervaren Basie-arrangeur uit de tijd van de oude big band. In het eerste refereert hij aan die periode door vlak voor de solo van Lockjaw Davis "Moten Swing" te citeren. In "Bunny".

plaat 1 Count Basie a/h Orchestra: Bunny (Andy Gibson)
2/3 - 3:04 - Clef MG C-148

"Bunny" met Joe Newman gestopte trompet, even onderbroken door Reunald Jones die open speelde - Eddie 'Lockjaw' Davis-tenorsaxofoon. Paul Quinichette soleert in het tweede Andy Gibson-stuk: "Cashbox".

zelfde Count Basie a/h Orchestra: Cashbox (Andy Gibson)
1/1 - 3:19 - idem

"Cashbox". Nu een stuk van Ernie Wilkins die 2e alt speelde toen in de saxofoongroep. Opnieuw tenorsaxofonist Paul Quinichette, mogelijk trombonist Henry Coker, daarna Lockjaw Davis, in "Bootsie".

zelfde Count Basie a/h Orchestra: Bootsie (Ernie Wilkins)
2/4 - 3:16 - idem

"Bootsie" van Ernie Wilkins. Tenslotte het laatste stuk van deze session, geschreven door ex-Basie-trompettist Buck Clayton voor een muziek-copiist die ook wat instrumenteerde en arrangeerde, met name voor Basie en Ellington. "Tom Whaley".

zelfde Count Basie a/h Orchestra: Tom Whaley (Buck Clayton)
1/2 - 2:52 - idem

Tenorsaxofonist Eddie 'Lockjaw' Davis soleerde in Buck Clayton's "Tom Whaley", dat is de wat kale man met zware bril op de hoefotos van de Johnny Hodges Impulse-LP 'Everybody knows Johnny Hodges' uit 1964. Dit was de Count Basie Band, 22 + 23 juli 1952 voor Clef in NYC. Drie dagen later een kleine bezetting. Count Basie speelt Hammond-orgel, Freddie Green-gitaar, Ray Brown-bas, Gus Johnson-drums. Gast is de pianist Oscar Peterson in "Extended blues".

plaat 2 Count Basie Quintet: Extended blues (O.Peterson, C.Basie)
172 - 5:53 - Verve VLP 9074

"Extended blues" - Oscar Peterson-piano, Count Basie-Hammondorgel, voor Clef in NYC, 26 juli 1952. De laatste maand van dat jaar werd een uitgebreide sextet-session gedaan, met twee stukken daaruit sluit ik af. Joe Newman-trompet, Paul Quinichette-tenor-saxofoon, Count Basie in het eerste stuk weer orgel, maar in het tweede piano, Freddie Green-gitaar, Gene Ramey-bas, Buddy Rich-drums. ~~■~~ "K.C. Organ blues" en "Stan Shorthair".

zelfde Count Basie Sextet: K.C. Organ blues (Newman,Quinichette,Basie)
2/laatst - 2:53 - idem

plaatje 3 Count Basie Sextet: Stan Shorthair (Basie, Newman)
45 rpm 2/1 - 2:55 - Verve EPV 5090

"K.C. Organ blues", KC staat voor Kansas City waar de Basie Band in 1936 geformeerd werd, en "Stan Shorthair", 13 december 1952 voor Clef gespeeld in NYC door het Count Basie Sextet met de leider op piano en Hammondorgel, Joe Newman-trompet, Paul Quinichette-teorsaxofoon, Freddie Green-gitaar, Gene Ramey-bas, ~~Buddy Rich~~ ^{metals} ~~drums. En Gene Ramey kwam met Gus Johnson, uit die Jay McShann Band waarin Charlie Parker speelde, 1948-49. Hij na~~ ^{Hij na} twee afleveringen met Count Basie and his Orchestra, live radio uit januari 1953. ^{NBC}

En wat onze Radio 4 aangaat, u houdt het niet voor mogelijk, maar ingaande zondag 1 januari '89 gaat deze geschiedenis weer naar een andere plek: 's middags om 4 uur. Dit was NDS Jazzgeschiedenis 417, MdR.

NA 166615

28:02

open 03.11.88

0 0 0 0 0